

Sygn. akt IV SAB/Wr 29/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2017 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący	sędzia NSA Julia Szczygielska
Sędziowie	sędzia WSA Alicja Palus
	sędzia NSA Mirosława Rozbicka-Ostrowska (spr.)

po rozpoznaniu w Wydziale IV na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym
w dniu 27 kwietnia 2017 r.

sprawy ze skargi Stowarzyszenia Obrony Zwierząt z/s w Jędrzejowie
na beczynność Wójta Gminy Świdnica
w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej

- I. umarza postępowanie sądowoadministracyjne;
- II. stwierdza, że beczynność w niniejszej sprawie nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa;
- III. zasądza od Wójta Gminy Świdnica na rzecz Stowarzyszenia Obrony Zwierząt w Jędrzejowie kwotę 580 (słownie: pięćset osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Na oryginale właściwe podpisy
za zgodność z oryginałem

Podpis

UZASADNIENIE

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie (dalej: wnioskodawca, skarżący) zwróciło się do Wójta Gminy Świdnica (dalej: organ, podmiot zobowiązany) wnioskiem z dnia 3 października 2016 r. (nadesłanym drogą elektroniczną) o udzielenie informacji publicznej w następującym zakresie:

„1) z kim (imię, nazwisko lub nazwa, adres) gmina miała obowiązujące w 2015 r. umowy albo komu (imię, nazwisko lub nazwa, adres) udzielała doraźnych zleceń wyłapywania/odławiania bezdomnych zwierząt?

2) z kim (imię, nazwisko lub nazwa, adres) gmina miała obowiązujące w 2015 r. umowy albo komu udzieliła doraźnych zleceń zapewniania opieki bezdomnym zwierzętom?

3) ilu bezdomnym psom/kotom zapewniono opiekę na koszt gminy w 2016 r. (nie licząc zwierząt, którymi zajęto się w latach poprzednich)

4) jaki był w 2015 r. koszt realizacji całego zadania przewidzianego ustawą o ochronie zwierząt?

5) ponadto prosimy o udostępnienie treści i postaci umowy/umów (wraz z załącznikami) o zapewnianie opieki bezdomnym zwierzętom w 2015 r.”

Z treści powyższego wniosku wynikało, że wnioskodawca oczekuje odpowiedzi drogą elektroniczną na jego skrytkę na ePUAP.

W dniu 20 stycznia 2017 r. skarżący wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na bezczynność Wójta Gminy Świdnica w przedmiocie załatwienia jego wniosku z dnia 3 października 2016 r. o udzielenie informacji publicznej z tym uzasadnieniem, że do dnia złożenia skargi nie otrzymał odpowiedzi na wniosek. W związku z powyższym domagał się:

1) zobowiązania strony przeciwnej do dokonania czynności w zakresie udostępnienia informacji publicznej zgodnie z wnioskiem z dnia 3 października 2016 r.,

2) stwierdzenia, że bezczynność Wójta Gminy Świdnica miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa,

3) zasądzenia kosztów postępowania według norm przepisanych.

W odpowiedzi na skargę Wójt Gminy Świdnica wniósł o jej oddalenie, podnosząc, że w ustawowym terminie udzielił odpowiedzi skarżącemu na jego adres e-mail, tj. w sposób taki jak dotychczas kontaktował się z władzami Stowarzyszenia. Według organu skarżący miał możliwość zapoznania się z

odpowiedzią, a zatem zarzut beczynności organu jest bezzasadny. Dodatkowo wskazał, że w dniu 10 lutego 2017 r. skarżącemu udzielono także odpowiedzi za pośrednictwem ePUAP w przedmiocie wniosku z dnia 3 października 2016 r. Dodatkowo organ zobowiązany, że w tym roku Stowarzyszenie ponownie zwróciło się z wnioskiem o udzielenie informacji publicznej dotyczącej wykonywania zadania pn. „opieka nad bezdomnymi zwierzętami i ich wylapywanie” za rok 2016 na terenie gminy Świdnica, tym razem z żądaniem udzielenia odpowiedzi na adres e-mail. W dniu 26 stycznia 2017r. . została udzielona odpowiedź na adres e-mail oraz ponowiona została odpowiedź dotycząca żądanego wniosku za rok 2015. Potwierdzenie odczytania wiadomości zostało wysłane 29 stycznia 2017 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 1 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1647) sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności publicznej, a kontrola ta o czym stanowi § 2 powołanego wyżej artykułu sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej. Kontrola ta po myśli art. 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 718),(dalej: p.p.s.a.) obejmuje również beczynność organów.

W literaturze przyjmuje się, że z beczynnością organu administracji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy w prawnie określonym terminie organ nie podejmuje żadnych czynności w sprawie lub gdy wprowadził prowadził postępowanie w sprawie, jednakże, mimo istnienia ustawowego obowiązku, nie kończy go wydaniem stosownego aktu lub nie podejmuje czynności (T. Woś, H. Krysiak - Molczyk i M. Romańska. Komentarz do ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Wydawnictwo Prawnicze „Lexis - Nexis”, Warszawa 2005, str. 86). Wniesienie skargi na „milczenie władzy” jest przy tym uzasadnione nie tylko w przypadku niedotrzymania terminu załatwienia sprawy, ale także w przypadku odmowy wydania aktu, mimo istnienia w tym względzie ustawowego obowiązku, choćby organ mylnie sądził, że załatwienie sprawy nie wymaga wydania aktu (J.P. Tarno, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz. Wydawnictwo „Lexis - Nexis”, Warszawa 2006, str. 37). Dla uznania beczynności konieczne jest zatem ustalenie, że organ administracyjny zobowiązany był na

podstawie przepisów prawa do wydania decyzji lub innego aktu albo do podjęcia określonych czynności.

Przedmiotem skargi jest prawo do informacji publicznej, którego tryb udzielania reguluje ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2015 r., poz. 2058). Powyższa ustawa w kompleksowy sposób reguluje procedurę dostępu do informacji publicznej, nie zawiera jednak przepisów, które dotyczyłyby bezczynności organu. Jednocześnie ustawa w bardzo wąskim zakresie odsyła do przepisów kodeksu postępowania administracyjnego – dalej k.p.a. – stanowiąc, że jedynie w kwestii wydania decyzji stosuje się przepisy k.p.a. Wobec powyższego w przypadku, gdy skarga na bezczynność dotyczy udostępnienia informacji publicznej, nie musi być ona poprzedzona żadnym środkiem zaskarżenia na drodze administracyjnej.

Pojęcie informacji publicznej ustawodawca określił w art. 1 ust. 1 i art. 6 ustawy o dostępie do informacji publicznej. W ich świetle informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych, a w szczególności o sprawach wymienionych w art. 6 ustawy. W orzecznictwie sądowo-administracyjnym ugruntowane jest stanowisko, wedle którego informacją publiczną stanowi każda informacja wytworzona przez szeroko rozumiane władze publiczne oraz osoby pełniące funkcje publiczne, a także inne podmioty, które tę władzę realizują bądź gospodarują mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa w zakresie tych kompetencji. Taki charakter ma również wiadomość niewytworzona przez podmioty publiczne, lecz odnoszące się do tych podmiotów.

W analizowanej sprawie nie sporu między stronami co do tego, że wniosek skarżącego z dnia 3 października 2016 r. powinien być rozpatrzony na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej, albowiem Wójt Gminy jest organem władzy publicznej (samorządową osobą prawną) zobowiązanym do udostępniania informacji publicznej, zaś wnioskowana informacja ma walor informacji publicznej, gdyż dotyczy działalności gminy, a mianowicie zasad jej funkcjonowania w aspekcie trybu jej działania w zakresie wykonywania zadań publicznych (art. 6 ust.1 pkt 3 lit. b ustawy o dostępie do informacji publicznej). Przepis art. 13 powołanej wyżej ustawy dostępowej stanowi, że udostępnienie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2.

Z materiału aktowego badanej sprawy wynika, że przedmiotowy wniosek został przez skarżącego wniesiony w dniu 3 października 2016 r., zaś rozpoznanie tego wniosku, zgodnie z jego żądaniem, nastąpiło w dniu 10 lutego 2017 r. Oznacza to, że na dzień wniesienia skargi, to jest 20 stycznia 2017 r. organ pozostawał beczynny. Nie ma bowiem racji organ, kiedy wywodzi, że jego pismo z dnia 17 października 2016r. przesłane drogą elektroniczną na adres e-mail soz@obrona-zwierzat.pl stanowi odpowiedź na wniosek i tym samym ekskulpuje go od zarzutu beczynności. Tymczasem uszło uwadze organu, że wnioskodawca w przedmiotowym wniosku podał adres na jaki oczekuje odpowiedzi, a mianowicie platformę ePUAP, a zatem - wbrew twierdzeniom organu - nie wskazał adresu swojej poczty e-mailowej jako adresu dla doręczenia. Wobec tego **nie można przyjąć, że odpowiedź podmiotu zobowiązanego na wniosek o udostępnienie informacji publicznej wysłana na inny adres niż wskazany przez podmiot informacyjnie zainteresowany wywołuje określony skutek prawny i tym samym uwalnia podmiot zobowiązany od zarzutu beczynności**. Ustawa o dostępie do informacji publicznej w art. 14 przewiduje dwa elementy ważne dla procesu udostępniania informacji publicznej, a mianowicie określa wymagania co do sposobu i formy udostępnienia informacji publicznej. **To wnioskodawca określa w swoim wniosku, w jakiej formie i w jaki sposób chciałby otrzymać żądane informacje**. Sposób udostępnienia należy odnosić do tego, w jaki sposób uzyska się informację, a zatem oznacza on tryb, w jakim wnioskodawca domaga się, aby udzielono mu informacji. Sposobem jest więc doręczenie na wskazany adres, wysłanie pocztą elektroniczną, wysłanie przy pomocy e-PUAP czy odebranie na miejscu w siedzibie podmiotu zobowiązanego lub wgląd do dokumentów na miejscu w organie. Natomiast **podmiot zobowiązany nie może odmówić udostępnienia informacji publicznej w sposób wskazany we wniosku, jeżeli dysponuje środkami technicznymi umożliwiającymi udostępnienie informacji w żądanej formie i w żądany sposób**. **W takiej sytuacji dysponent informacji publicznej jest związany sposobem udostępnienia wskazanym we wniosku i nie może go bez zgody wnioskodawcy modyfikować**. Każdy bowiem zgłoszony wniosek o udostępnienie informacji publicznej powinien zostać załatwiony w odpowiedni sposób – bądź przez udostępnienie informacji zgodnie z wnioskiem, bądź odmowę ich udzielenia. Tymczasem w analizowanym przypadku podmiot zobowiązany do

udzielenia informacji publicznej udzielił wnioskowanej informacji pismem z dnia 17 października 2016r. niezgodnie ze sposobem wskazanym w przedmiotowym wniosku . Dopiero odpowiedź organu z dnia 10 lutego 2017r. przestana za pośrednictwem ePUAP świadczy o prawidłowym rozpoznaniu tego. wniosku

Stosownie do przepisu art. 149 § 1 p.p.s.a. Sąd uwzględniając skargę na bezczynność (...) zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu, interpretacji albo do dokonania czynności (pkt 1). W kontrolowanej sprawie Sąd w dacie wyrokowania nie miał podstaw do nałożenia takiego zobowiązania , albowiem wniosek został zrealizowany, czemu skarżący nie zaprzeczał .W związku z powyższym mając na uwadze, treść art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a. należało postępowanie w sprawie bezczynności umorzyć. Jednakże mając na uwadze przepis art. 149 § 1a p.p.s.a. zobowiązujący do stwierdzenia, czy bezczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa Wojewódzki Sąd Administracyjny orzekł jak w pkt II wyroku. W ocenie Sądu bezczynność niniejszej sprawie nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa. Wnioskowane informacje zostały przekazane stronie pismem z dnia 10 lutego 2017 r., a zatem bezczynność zatem w zakresie udzielenia żądanych danych wynosiła niewiele ponad 4 miesiące. Z powyższego wynika, że opóźnienie w rozpoznaniu wniosku skarżącego nie miało charakteru opóźnienia znacznego i tym samym nie można mówić o rażącym naruszeniu prawa , co stanowiło podstawę do wydania orzeczenia o treści jak w pkt. II wyroku . Z kolei o kosztach postępowania (pkt III sentencji wyroku) Sąd orzekł na podstawie art. 200 i art. 205 § 2 p.p.s.a., uwzględniając poniesiony przez skarżącego koszt wpisu (100 zł), i wynagrodzenie reprezentującego skarżącego adwokata – ustalone na podstawie § 15 ust. 2 w zw. z § 14 ust. 1 pkt 1 lit. c rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800) w wysokości 480 zł tj. łącznie 580 zł . W sprawie stwierdzono bowiem brak dowodu uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (17 zł), co wynika z służbowej adnotacji poczynionej na k.5 akt niniejszej sprawy.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

[Handwritten signature]
.....
Podpis